

Ἔτησία ὄρ. 4. Ἔτησία ὄρ. χρ. 6.
Ἐξάμνος » 2. Ἐξάμνος » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαιτέραι διευφυνίαι
προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντής καὶ ἰδιοκτῆτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 26.

Γραφεῖα—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθήναι, Κυριακῆ, 25 Νοεμβρίου 1901

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα τυχὸν καθυστέρησις τοῦ
φύλλου, προερχομένη πᾶν το-
τε ἀπὸ τὴν πλημμελίᾳ τοῦ
Ταχυδρομείου διανομῆν, δεόν
νὰ γνωστοποιῆται ἀμέσως τῇ
Διευθύνσει.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐσημείωσε τὸ
πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ τὰ ἐγκαί-
νια τοῦ «Βασιλικῦ Θεάτρου» καὶ ἰδοὺ
αὐτὸ ποιοῦμενον τέλος τὴν ἐπίσημον ἑναρ-
ξιν τῶν παραστάσεων του, ἀλλὰ δυστυ-
χῶς μόνον τὴν ἑναρξιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν
ἐξακολούθησιν, ὡς φαίνεται, αὐτῶν. Προ-
σετέθη εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ
θεάτρου μία ἐτι σελίς, ἀλλὰ δυστυχῶς
σελίς πλήρης ἐρειπίων καὶ συντριμμάτων
ὀνείρων, ἀναδυσσαμένων μὲν ἐκ τοῦ ἐργα-
στηρίου τῆς Ἐθνικῆς φαντασίας τῶν Ἑλ-
λῆνων καὶ διὰ τῶν εὐγενῶν τῆς καρδίας
ἀναπάσεων, ἀλλὰ κατακρημνισθέντων
τοῦ ὕψους των καὶ ἀπορρακωθέντων, ὡς
καπνὸς ἀπέναντι τῆς βιαίας ὀρμῆς τῶν
ἀνέμων, ὑπὸ τῶν ἀρεσκομένων μᾶλλον εἰς
ὁ,τι ξενικὸν καὶ ὀθνεῖον ἢ γνησίως ἑλλη-
νικόν, σελίς πλήρης πόθων καὶ παλμῶν ἐγ-
κυμονομένων ἐπιμελῶς καὶ φιλοστοργῶς
ἐπὶ χρόνον τοσοῦτον καὶ ὅμως ἅμα τῇ
γεννήσει των διαλυθέντων, ὡς φυσαλίδες
σάπικος. Διότι τί ἄλλο δηλοῖ ἡ γενομένη
διὰ τὰ ἐγκαίνια παράστασις καὶ ἡ κατό-
πιν ταύτης παράδοσις τοῦ Βασιλικῦ Θεά-
τρου εἰς τὸν ξενικὸν θίασον τῆς Ῥεζάν;
Ἦρξατο τῶν παραστάσεων του τὸ Βα-
σιλικὸν Θέατρον διὰ μίαν καὶ μόνην
παράστασιν ἑλληνικὴν, ἂν καὶ ταύτην
οὐχὶ τελείως σύμφωνον πρὸς τὰς ἐλπίδας
τῶν Ἑλλήνων.

Ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Βασ. Θεά-
τρου» διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἑναρξιν των οἱ
ποικιλώνυμοι ἄλλοθενεῖς θίασοι, ἀρχόμε-
νοι ἀπὸ τῆς Ῥεζάν καὶ συνεχίζοντες διὰ
τινος ἄλλου θιάσου, ἄλλοδαποῦ καὶ τούτου.

Ὅντως τοῦτο ἐπεδιώκετο ἀπ' ἀρχῆς
καὶ πᾶσα μέριμνα καὶ φροντίς ἐπὶ τῷ τέ-
λει τούτῳ κατεβλήθη· ἵνα δηλονότι τὸ
«Βασ. Θέατρον» γείνη οὐχὶ ἡ κοιτίς τοῦ
καλοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ιδεώδους, ἀλλὰ τὸ
ἐργαστήριον τῆς ἐκφύλου θεατρικῆς φιλο-
λογίας καὶ τῆς ἀκολασταίνουσης θεατρι-
κῆς Τέχνης. Εἰς τοῦτο δὲ ἀπέβλεπε καὶ

ἡ ἐπιδιωχθεῖσα ἀποτυχία τῆς Δραματι-
κῆς Σχολῆς, ἥτις ἐπετεύχθη διὰ τῶν ἀ-
τροῦτων κόπων κωμειδουλιογράφου τινος,
τὸν ὁποῖον φθονερός τοῦ θεάτρου δαί-
μων ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον καὶ συνέ-
πεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἐγκατάλει-
ψις τοσοῦτων φιλοτίμων νέων, φορέων ἀ-
γῶν καὶ ἱερῶν αἰσθημάτων, μὲ μόνους
τοὺς πατριωτικοὺς των πόθους καὶ τὰς
χρυσᾶς των ἐλπίδας, ὧν χάριν καὶ μέλ-
λον ἀφῆκαν καὶ προλήψεις μακροχρόνιους
ἐποδοπάτησαν παραδοθέντες ψυχῇ τε καὶ
σώματι εἰς τὴν ἑλληνικὴν Τέχνην, τῆς
ὁποίας πρὶν ὁ πάλλευκος καὶ καλλιμάρ-
μαρος Νὰς προβάλλει παρὰ τὸν ἕτερον
αἰγλήντα καὶ θαλπερόν Νὰν τῆς θρη-
σκείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντί-
νου εἶχεν ἀνοικοδομηθῆ πρότερον οὗτος
περίλαμπρος καὶ παμμέγιστος εἰς τὰς καρ-
διάς τῶν Ἑλλήνων, ἵνα δειχθῆ δηλονότι
ὅτι δὲν ἐπληρώθη ἐτι ὁ χρόνος, ὅπως ἡ
Ἑλληνικὴ δύναμις, ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία
καὶ Τέχνη ἀνυψώσῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν
καὶ λογικὴν αὐτοῦ περιωπὴν τὸ Ἑλλη-
νικὸν θέατρον.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ τέλος κακοβούλῳ σκοπῷ
ἐγένετο καὶ μετὰ ταῦτα ἡ στρατολόγησις
ἐνίων ἠθοποιῶν πρὸς σχηματισμὸν τοῦ
Βασιλικῦ Θιάσου καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐρ-
γῶν ἢ μᾶλλον, ἀκριβῶς εἰπεῖν, τῶν με-
ταφράσεων, αἵτινες ἤθελον χρησιμεύσει
ὡς πνευματικῆ καὶ καλλιτεχνικῆ τροφῆ εἰς
τὸ κοινὸν καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῷ σοβαρῷ καὶ
ἀληθεῖ σκοπῷ πρὸς ὃν πᾶσα Ἑλληνικὴ
καρδία προώριζε τὸ Θέατρον.

Πᾶσα ἐργασία τέλος ἐξηντήθη καὶ πᾶσα
μέριμνα ἑδαπανήθη πρὸς μόνον τὸν σκο-
πὸν, ἵνα ὁ θίασος ἄρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του
τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ χρη-
σιμεύσῃ τὸ χαράκωμα, τὸ κατ' αὐτοὺς
ἀπόρητον, ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου νὰ κρυ-
βῶσιν οἱ ἔνοχοι καὶ θέσωσιν εὐσχήμως
τὴν φερέοικον Ἑλληνικὴν Σκηρὴν ἐκ-
ποδῶν καὶ παραδώσωσιν ἔπειτα τὸ Βασι-
λικὸν Θέατρον εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν
ἄλλοθενῶν θιάσων.

Καὶ θὰ ἔχωσιν οὕτω οἱ καταστροφεῖς
τῆς Δραματικῆς Σχολῆς καὶ ἑτέραν δι-
καιολόγησιν, ὅτι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοι-
χείων τῆς Φερεοίκου Ἑλληνικῆς Σκηρῆς
δὲν εἶνε ἐφικτὸν νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις αἱ
ὑγιεῖς, ἐφ' ὧν ἐπεθύμησαν καὶ αὐτοὶ τὴν
Ἐθνικὴν ν' ἀνεγείρουν Σκηρὴν. Θὰ εἴ-
πουν κατόπιν εἰς τοὺς κατηγοροὺς των.
οἵτινες θὰ ζητήσουν παρ' αὐτῶν λόγον
διὰ τὴν σφαγίαν καὶ διαπόμπειν τῶν

ὀνείρων του: «Εἶχομεν τὴν καλὴν θέ-
λησιν καὶ ἐλάβομεν τὸ ὑλικὸν τὸ ὁποῖον
μᾶς ὑπεδείξατε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εὗρεθη
ἀκατάλληλον ἰδοὺ ὅτι δὲν εἶνε ἀκόμη οἱ
Ἕλληνες ἠθοποιοὶ τοιοῦτοι, ὥστε νὰ δη-
μιουργήσωσι σκηρὴν, οἷαν ποθεῖτε, νὰ
κρατήσωσι τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ὑψηλά,
ὅπως ἐπιθυμεῖτε καὶ ἐπιθυποῦμεν· ἄρα
δὲν μένει ἢ ἐξ ἀνάγκης ξένους τὸ Βασιλι-
κὸν Θέατρον νὰ στεγάσῃ θιάσους».

Τούτου ἕνεκα καὶ μίαν μόνον ἐδόθη
Ἑλληνικὴ παράστασις, ἵνα συνεχισθῶσιν
αἱ λοιπαί, τίς οἶδε πότε καὶ ὑπὸ τίνος
πάλιν δυσμενεῖς περιστάσεις, προδρόμου
καὶ ταύτας τῆς τελείας ἀποτυχίας.

Καὶ ὅμως τὸν κίνδυνον τοῦτον κατε-
δείξαμεν ἐγκαίρως καὶ ἐκρούσαμεν μὲ ὁ-
λας μας τὰς δυνάμεις τὸν ἀπαίσιον κώ-
δωνα αὐτοῦ, καὶ ἤδη, ὅποτε καιρὸς ἐτι
ὑπάρχει, δὲν ὀνοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν
τὸ αὐτό, μετὰ τόσης ἐπιμονῆς μάλιστα,
ὥστε νὰ δημιουργῶμεν κίνδυνον καθ'
ἡμῶν μομφῆς, ὅτι τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς
ἐπαναλαμβάνομεν.

Ἄλλ' ἔστω καὶ ἂν τοῦτο λεχθῆ παρὰ
τινων, καὶ οὗτοι θὰ εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ
σκοποῦ των, ὃν ἡμεῖς θαρραλέως καὶ ἀό-
κνως προσβάλλομεν, θὰ ὑπάρξῃ ὅμως ἡ
μεγαλητέρα μερίς, ἥτις θὰ μᾶς ἀπονεύμῃ
τὸ δίκαιον, ὑπὲρ τῆς ἰσχύος τοῦ ὁποῖου
ἀγωνιζόμεθα καὶ δὲν θὰ ἀποκαρτερίσω-
μεν ἀγωνιζόμενοι μὴ ἔνοσοῦντες οὐδὲ πολ-
λοστον λιβανωτοῦ νὰ καύσωμεν ὑπὲρ τῶν
ἰδιοκτητῶν καταστροφωμάτων πλοίων, τῶν
αὐτοτιλοφοροῦμένων πολυιδμόνων.

Ἐπίσης ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἀπέδειξε διὰ
μίαν ἐτι φοράν ὅτι ἡ Ἀλήθεια, ἣν ὡς
γνώμονα τῶν κρίσεων καὶ τοῦ θαυμασμοῦ
μας ἐτάξαμεν, ἔχει πικρὰ τὰ βέλη της.

Εἶναι μὲν πικρὰ καὶ ἀηδὴς ἡ Ἀλήθεια
ἀλλὰ μόνον τοῖς ἀνοήτοις, καθὼς καὶ τὸ
φῶς εἶναι ἀνιαρὸν μόνον τοῖς νοσοῦσι τὰ
ὄμματα· εἶναι ὅμως γλυκεῖα, ἄλυπος καὶ
προσφιλὴς εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ σθένος νὰ
ρίπτωσι μακρὰν των τὸ ἐπίπλαστον καὶ
ἀπατηλὸν περιβλημα τῆς αὐτοπεποιθή-
σεως καὶ τοῦ αὐτοθαυμασμοῦ καὶ νὰ δέ-
χωνται τὰ διδάγματα ταύτης. Διότι πῶς
δυνάμεθα πρὸς τοῦτοις νὰ δεχθῶμεν παρὰ
τὴν ἀλήθειαν, ἰκανότητα καὶ γνώσεις
παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Διευθύνσεως τοῦ
Βασιλικῦ Θεάτρου τοιαύτας, ὥστε νὰ
τὸν κρίνωμεν ἰκανὸν νὰ καταλάβῃ καὶ
τὴν ἔδραν τοῦ Διευθυντοῦ;

Ἐπὶ τῆς ἔδρας, ἥτις προσεφέρθη εἰς

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἱατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω ροσημάτων.

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἔσπερας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλευρῶς Ἀγίας Κυριακῆς)

τὸν κ. Βερναρδάκη καὶ ἐκ τῆς ὁποίας μόλις χθὲς κατῆλθεν ἀπογοητευμένος ὁ κ. Βλάχος, δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἵνα ἀνέλθῃ, ἀλλ' ἀφέθη νὰ ρίψῃ τὰ ἀρπακτικά του βλέμματα ὁ Γραμματεὺς, τὸν ὁποῖον ἀκόμη καταδιώκει τὸ φάσμα τῆς διαλυθείσης Δραματικῆς Σχολῆς;

Ἄν ὁ κ. Γραμματεὺς εἶχε τὴν ιδεάν καὶ ἐκρινεν ἑαυτὸν κατὰλληλον καὶ ἱκανὸν διὰ τὴν θέσιν ταύτην, τότε ἔπρεπε θεωρῶν ἑαυτὸν ἀδικημένον νὰ μὴ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως, διότι οὕτω δεχόμενος ἐταπεῖνον ἑαυτὸν καὶ ἔθετεν ὑπὸ καθαρίσιν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τὰς τόσας γνώσεις του. Ἀλλὰ τέλος, ἀφοῦ ἐδέχθη, ὀφείλει νὰ μείνῃ εἰς ταύτην τὴν θέσιν προσπαθῶν μόνον νὰ τιμῆσῃ καὶ αὐτὸς αὐτὴν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς τιμῆς, ἣν τῷ παρέχει αὕτη.

Εἶνε ὄντως στυγνὴ ἡ Ἀλήθεια καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Βασιλικῆς Θεάτρου» κατερχόμενος μέχρι τῶν παιδαριωδῶν ἐκδικήσεων ἠθέλησε τιμωρῶν δῆθεν ἡμᾶς διὰ τὰς πεποιθήσεις μας νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τοῦ «Βασιλικῆς Θεάτρου» εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον.

Ἀλλὰ τὸ σύμβολον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἐπάλλεξων τῆς ἀνύψωσις σταθερᾶ χειρὶ ἢ θεατρικῆ αὐτῆ ἐφημερίδος, ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν, ὡς κύριον σκοπὸν καὶ μέλημα ἔχουσα νὰ παρακολουθῇ τὴν πρόοδον τοῦ Θεάτρου, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου συμβόλου μεγάλοις γράμμασιν ἀνέγραψε τὴν Ἀκεραιοῦτητα τὴν *Eilkerigeiar* καὶ τὴν Ἀλήθειαν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ καταρρίψῃ ἢ ὀργῇ τοῦ πολυιδμωνος κυρίου.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θὰ εἰσέρχεται ἡ «Νικτερὶς» εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θεάτρον» καὶ θὰ παρακολουθῇ μὲν τοῦτο μετὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης, θὰ θέτῃ ὅμως ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἐλεγχόν τῆς, τὰς βλέψεις καὶ τὰς πράξεις τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ δὲν θὰ ὀκνήσωμεν οὐδὲ θὰ ἀποκαρτερήσωμεν ἀνασύροντες τὰ ρακῆ, ἵνα οὕτω ἀποκαλύπτωμεν μὲν πρὸ τοῦ κοινοῦ τὴν γυμνότητα, ὅπου ὑπάρχει τοιαύτη, ρίπτωμεν δὲ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸ πολυθύρον τριβῶνιον μὲ τὸ ὁποῖον ἠθέλον νὰ καλύψουν αὐτήν.

Ἄλκιβιάδης

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9—Μπότση—9

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

«Βασιλικὸν Θεάτρον»

«Ἑλληνικὸς Β. Θιάσος»

Χθὲς ἀνεπετάθησαν πλέον αἱ πύλαι τοῦ «Βασιλικῆς Θεάτρου», ὑψώθη ἡ αὐλαία αὐτοῦ καὶ ἡ ἑναρξὶς ἐγένετο.

Ἑλληνες ἠθοποιοὶ ἐπάτησαν πρῶτοι τὸν πόδα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκηνώματος καὶ αὐτῶν πρῶτον ἀντήχησεν ἡ φωνὴ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ Θεάτρου καὶ εἶδομεν οὕτω πληρουμένους τοὺς πόθους ἡμῶν, καίτοι οὐχὶ ὡς ἐπακριβῶς ἠλπίζομεν καὶ ἀνεμένομεν, πλὴν φεῖ! διὰ μίαν καὶ μόνην ἔσπεραν.

Μία καὶ μόνη ἦτο ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἣν τὸ Πανελλήνιον τόσον ἐναγωνίως ἀνέμενε, μία καὶ μόνη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ αἰσθανθῶμεν πάλλοντα τὰ στήθη μας ἐκ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, μία καὶ μόνη ἡμέρα ἐκείνη καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἴδωμεν τοὺς ἠθοποιοὺς μας πατῶντας τὸ ποθητὸν καὶ ἱερὸν τοῦ Ἑθνικοῦ μας Θεάτρου ἔδαφος καὶ παριστάοντας, διότι μετὰ τὴν λήξιν τῆς χθεσινῆς παραστάσεως ἔκλεισε δι' αὐτοὺς ἀπὸ σήμερον, ὅπως ἀνοίξῃ αὐριοῦν διὰ τὸν θίασον τῆς Ρεζάν, ἣτις θὰ παίξῃ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα συνεχῶς χωρὶς νὰ τὴν διακόψῃ κανεὶς.

Ὡστε οἱ ἠθοποιοὶ μας ἦσαν οἰονεὶ ὁ πρόδρομος τῆς Ρεζάν. Δι' αὐτοὺς δὲν ἐγένετο οὐδεὶς ἄλλος λόγος, οὔτε ἡ δευτέρα τῆς ἐμφανισέως τῶν ἡμέρα ὠρίσθη.

Αἱ δοκιμαὶ ἐπὶ τῶν μέχρι σήμερον διανεμηθέντων ἔργων θέλουσιν ἐξακολουθῆσαι τακτικῶς.

Ἦδη μελετᾶται τὸ πρὸ μηνὸς περίπου διανεμηθὲν ἔργον τοῦ Bisson «Τὰ Ἀπρόοπτα τοῦ Διαζυγίου» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Μιχ. Λάμπρου.

Ἡ διανομὴ ἐγένετο οὕτω:

Ἐρρίκος—Νίκας, Ἄρτεμις—Λόλα Δράκου, Μποτιδάρ—Ἑλένη Φύρστ, Σαμπῶ—Τασόγλου, Βουργοκέφ—Ζάνος, Γαβριέλλα—Ὀλυμπία Λαλαούνη, θεῖος—Χαλκιόπουλος.

Τὰς ὑπηρετίας ἀνέλαβον αἱ Βώκου καὶ Δελενάρδου, τοὺς δὲ χωρικοὺς οἱ Δελενάρδος καὶ Βαρνάβας.

Πλὴν αὐτοῦ ἀνεγνώσθη καὶ διανεμηθῆναι προσέειπε ὁ «Ἀκόλουθος» κωμῶδια εἰς πράξεις τρεῖς.

Προσεχῶς περισσότερα.

«Θιάσος Ρεζάν»

Ἀπόψε ἡ αὐριοῦν Δευτέραν ἀφικνεῖται ἡ Ρεζάν μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν θιάσου ὅποτε καὶ ἄρχεται τῶν παραστάσεών της, αἰτινες θὰ διαρκέσουν καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Χειμερινὸν Θεάτρον Ναυπλίου

«Θιάσος Πρόοδος»

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνεχώρησε διὰ Ναύπλιον, ὅπως δώσῃ ἐκεῖ σειρὰν τακτικῶν παραστάσεων καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ὁ θίασος «Πρόοδος» διευ-

θυνόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Κοτοπούλη.

Εἰς τὸν θίασον τοῦτον καταλέγονται οἱ ἐξῆς ἠθοποιοὶ:

Γυναῖκες: Μαρῖκα Κοτοπούλη, Ἑλένη Κοτοπούλη, Φωτεινὴ Κοτοπούλη, Χρυσούλα Κοτοπούλη.

Ἄνδρες: Δημήτριος Κοτοπούλης, Παντελῆς Ρούσος, Εὐάγγελος Δαμάσκος, Πέτρος Νικολάου.

Πλὴν τούτων θὰ κατέλθωσι μετὰ τινὰς ἡμέρας εἰς Ναύπλιον, ὅπως ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν οἱ ἠθοποιοὶ Δημοσθένης Ἀλεξίου, Ἄννα Ἀλεξίου καὶ Ἰωάννης Σταματάκης. Ὁ Ἀλεξίου μετὰ τῆς κυρίας του ἀνῆκεν εἰς τὸν θίασον τῆς κ. Αἰκατερίνης νῆς Βερῶνη, ἐπρόκειτο δὲ νὰ κατέλθῃ μετ' αὐτῆς εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, ὡς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐγράψαμεν, ἀλλ' ἐνεκεν τῆς ἀσθενείας του δὲν ἠδυνήθη ν' ἀκολουθῆσῃ τὸν ἀναχωροῦντα τότε θίασον, ἤδη δὲ ἀναρρώσας κατὰ τι ἐπροτίμησε τὸ εἰς Ναύπλιον ταξείδιον διὰ πολλοὺς λόγους.

Πίκυαν

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

«Βασιλικὸν Θεάτρον»

— Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν, ἐγένετο χθὲς ἡ ἑναρξὶς τοῦ «Βασιλικῆς Θεάτρου»

— Κατὰ τὰ κυκλοφορήσαντα ἀπὸ ἡμερῶν προγράμματα λίαν ἐπιτυχῶς ὀνομασθέντα ἐν τὰ ἄλλα τα συλλήψεως ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἐξῆς:

— Ὁ Ἑθνικὸς ὕμνος, διάφορα μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τῆς μουσικῆς ἐταιρίας, ὁ μονόλογος τῆς πέμπτης πράξεως ἐκ τῆς «Μαρίας Δοξαπατῆ» τοῦ Βερναρδάκη, ὁ «Θάνατος τοῦ Περικλέους» τοῦ Κορομηλά καὶ τὸ «Ζητεῖται ὑπηρέτης» τοῦ Ἀνίνου κατὰ τὴν τάξιν, τρόπον, σειρὰν καὶ ἐκτέλεσιν, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας.

— Τί ἐγένετο δὲν γνωρίζομεν, διότι ὁ γραμματεὺς τοῦ «Βασιλ. Θεάτρου» κ. Στεφάνου δὲν ἐθεώρησε ὀρθὸν ν' ἀποστείλῃ εἰσητήρια καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα κατατάξας ταύτην, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν χωρίαν τῶν περιοδικῶν!

— Πλὴν τούτου ὅμως καὶ ὁ κ. Θών, λόγου γενομένου, εἶπεν ὅτι εἰσητήρια δίδονται μόνον εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ καθημερινὰς ἐφημερίδας!!! καὶ ὄχι εἰς τὰς θεατρικάς!!!

— Διότι, ὡς φαίνεται, αἱ θεατρικαὶ ἐφημερίδες οὐδεμίαν ἔχουν σχέσιν!! μὲ τὸ θέατρον.

«Δημοτικὸν Θεάτρον Ἀθηνῶν»

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ τρίτη διδασκαλία τῆς «Ἰφιγενείας τοῖς ἐν Ταύροις», ἣν ὑπεδύθη ἡ δις Δήμητρα Ἀποστόλου.

— Ἡ παράστασις ἀπογευματινὴ οὖσα ἐγένετο χάριν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητῶν ὄλων τῶν Παρθεναγωγείων, ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων. Ἐνεκα τούτου ἡ πλατεία καὶ τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα μικροῦ κόσμου. Εἰς τὴν παράστασιν παρευρέθησαν πολλοὶ τῶν διδασκάλων καὶ ἄλλοι μὴ ἀνήκοντες εἰς τὸν κλάδον αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ τινες τῶν ὑπουργῶν τοῦ ὑπουργείου Ζαῦμη.

— Ἡ παράστασις αὕτη δὲν ὠφέλησε πῶσος τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας τοῦτο τρανώτατα ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀπαντήσεων, ἃς μᾶς ἔδωκαν ἐρωτηθέντες πολλοὶ τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως μέχρι καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς τετάρτης.

— Μᾶς ἀπήντησαν: «δὲν καταλάβαμε τίποτε μόνον διάφορες φωνῆς ἀκούγαμε καὶ ἐβλέπαμε

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ «ΝΥΚΤΕΡΙΣ» ἀνακαινιζομένη ἐπὶ ὅλως νέων βάσεων θὰ ἐκδίδεται εἰς **ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ** μὲ τὸν νέον τίτλον

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

τοῦ ἔργου, καὶ ὄχι ἀνωμαλίας, παραλείψεις, χασμωδίας καὶ τὰ παρόμοια.

— Τὸ finale τοῦ ἔργου ἐχειροκροτήθησαν ἐνθουσιωδῶς, ἐπανελήθη δὲ τὸ τῆς α' καὶ γ' πράξεις.

— Ἐν τῷ κλίμα εἰς τὸν διάδρομον μόνον ἐγγράφως ἀπαγορεύεται καλὸν εἶνε ν' ἀπαγορεύεται καὶ ἐμπράκτως· ἀλλὰ ποῖος νὰ υποδείξῃ τοῦτο, ἀφοῦ οὔτε ψυχὴ πυροσβέστου, οὔτε ἀστυφύλακος φαίνεται.

— Ἐπίσης τὰ εἰς τὰς θύρας τῆς πλατείας παραπέτασματὰ πρέπει νὰ εἶνε κλειστά, ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχεται τόσο κρότος καὶ παγώνει ὁ κόσμος καὶ ὄχι νὰ εἶνε μαζεμμένα εἰς τὸ ἐν ἄκρον.

— Τὴν Τετάρτην ἐπανελήθη ἡ «Melle Nitouche» μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.

— Ἡ κ. Darvia ἔπαιξε καὶ πάλιν μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ τέχνης, ὡς καὶ ἡ κυρία Saffo, ὡς αἰοῖδος.

— Καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν ἀρκετὰ καλὰ.

— Τὴν Πέμπτην ἐγένετο ἡ τετάρτη διδασκαλία τῆς «Ἰφιγένειας τῆς ἐν Ταύροις».

— Τὴν Παρασκευὴν ἀνηγγέθη ἡ Roupe διὰ τελευταίαν φορὰν, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἔνεκα τῆς αἰφνιδίως ἀσθενήσεως κ. Darvia.

— Χθὲς δὲν ἐγένετο παράστασις ἔνεκα τῆς ἐνάρξεως τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου».

— Ἀπόψε οἱ «Παλιῆται» ἔναρξιν τοῦ ὑψιφώνου Larossa. Ἐτι δὲ ἡ «Gran via».

— Προτοιμάζονται τὰ «Πέντε μέρη τοῦ Κόσμου», (Le 5 Partis du monde).

«Θέατρον Βαριετὲ»

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἔκαμε τὴν ἔναρξιν τῆς ἡ «Νέα Σκηνή» διὰ τῆς «Ἀλκίσιτιδος» τοῦ Εὐριπίδου κατὰ μεταφράσαν εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν τοῦ κ. Χρηστομάνου.

— Καλὸν εἶνε νὰ διορθωθῶσι μερικαὶ φράσεις καὶ λέξεις χάριν τῆς καλαισθησίας τοῦ ὄλου ἔργου.

— Κατὰ τὴν γνώμην μας ὅμως ἡ εἰς δημόδιον γλῶσσαν καὶ μὲ ἀρχαίας ἐλληνικὰς ἐνδυμασίας ἀναπαράστασις τῶν ἀρχαίων δραμάτων δὲν στέκει ὑπὸ αἰσθητικὴν καὶ καλαισθητικὴν ἔποψιν, γάνει δὲ τὸ ἔργον τὸ ἐπιβόλον καὶ τὸ μεγαλεῖόν του.

— Ὁ σκηνικὸς διάκοσμος πλουσιώτατος καὶ ὅλως καινουργός.

— Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν μεγάλας ἀπαιτήσεις, οὔτε τέχνης, οὔτε ὑποκρίσεως, διότι ὅλοι οἱ μῦσαι σχεδὸν πρώτην ἤδη φορὰν ἐνεφανίζοντο ἀπὸ σκηνῆς ὡς ἠθοποιοὶ καὶ πρὸ τόσου μάλιστα κοινού.

— Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴμεθα πολὺ εὐχριστῆται καὶ νὰ ἐλπίζωμεν παρ' αὐτῶν πολλὰ.

— Περὶ τῆς ὑποκρίσεως ἐν γένει καὶ ὄλων τῶν σχετικῶν θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ πρόσεχὸς φύλλον.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ δευτέρα τῆς «Ἀλκίσιτιδος» μὲ μεγαλειώτερον ἐπιτυχίαν.

— Χθὲς δὲν ἐγένετο παράστασις χάριν τῆς ἐνάρξεως τοῦ «Βασιλικοῦ Θεάτρου».

— Ἀπόψε ἡ τρίτη τῆς «Ἀλκίσιτιδος».

Ἡ Τσιμπίδα

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

«Θέατρον Ἀπόλλων Σίγρου»

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἤρξατο

τῶν παραστάσεων τοῦ ἐν Σύρῳ μελοδραματικῆς θίαςος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ C. Labruna, μετὰ τὴν Αἶδα τοῦ Verdi μελοδράμα εἰς πράξεις πέσσαρας.

— Κόσμος ἄπειρος παρίστατο θαυμάσας καὶ χειροκροτήσας μᾶλλον τὴν mise en scène παρὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἠθοποιῶν ἐξαιρέσει τοῦ βαρυτόνου, ὅστις ἐνθουσιωδῶς ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῦ κοινού.

— Ἀλλὰ καὶ ἡ κ. Frambolesi, ἡ ὑποθεῖσα τὸ πόσιον τῆς Αἶδα, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ δὴ τὸ ἀπείριστον CORO, ἤρρεσαν ἀρκετὰ.

— Κατὰ τὴν ἐν Σύρῳ ἐπικρατούσαν συνήθειαν ἕκαστον ἔργον κατὰ πρότυπον ἀναβιβαζόμενον παίζεται τρίς κατὰ συνεχίαν φορὰς.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης ἐπαίχθη ὁ Ernani.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

«Θέατρον Ζεὺς Θεοδωλονίκης»

Ὁ ὑπὸ τὸν Πάλλην θίαςος «Ὀρφεύς» ἔπαιξε χθὲς (6 Ἰθρίου) τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» μὲ ἄσματ' ἀτὰρ ὁ θίαςος οὗτος εἶνε ἐν εἶδος **ἡμιμελοδράματος**.

— Οἱ λαβόντες μέρος ἠθοποιοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς. Ἄνδρες: Κ. Βέλλος, Ι. Πάλλης, Μ. Κωνσταντινίδης, Δ. Γαϊτανάκης, Γ. Νικολόπουλος καὶ Λάσκαρης. Γυναῖκες: Α. Πάλλη καὶ Α. Νικολοπούλου. Τραγωδιστῆς: Ζ. Λιβεράτος, Μαντζάκος, Ἰωαννίδης καὶ Γεωργιάδης.

— Οἱ Λαλαούνης καὶ Κουμαριώτης, ἀνεχώρησαν ἀλλ' ἀγνωστον τοῦ κατηυθύνθησαν.

«Θέατρον Βουκουρεστίου»

— Ὁ ὑπὸ τὸν Ν. Καροβίλλην θίαςος ἔδωκε μερικὰς παραστάσεις ἐνταῦθα μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν «Μάγδαν» τὴν ὁποίαν ὑπεδύθη ἡ κ. Καροβίλλη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἐθαυμάσθη πολὺ ἡ φωνὴ τῆς, ἥτις εἶνε διαυγὴς καὶ κρυσταλλίνη καὶ ἥτις ἤχει διὰ τινος εὐκαμψίας ἐπιτροπούσης νὰ διατρέξῃ ἀκόπως ὅλην τὴν κλίμακα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν ἡ διαύγεια αὐτῆ δὲν τὴν ἐγκατέλειψε καὶ εἰς τὰς τραγικωτέρας ἐπισημασίας, ὅπου γενικῶς τὸ μᾶλλον πεποικισμένον ὄργανον καθίσταται τραγὸν καὶ βραχνόν. Ὁ τύπος γράφει «μὲ τοιαύτην φωνὴν μία αἰοῖδος Βιεννέζα ἢ Παρισινὴ θὰ ἀπέκτα φήμην, περιουσίαν» («rien qu'avec cette voix, une chanteuse Viennoise ou Parisienne aurait fait fortune»). Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκκισμοὶ τῆς καὶ τὸ βάδιμά της καὶ ἡ στάσις τῆς ἦσαν πολὺ ἐπιτυχεῖ.

— Καὶ οἱ Καροβίλλης, ὡς Σβάρτε, Γαϊτανόπουλος, ὡς ἱερεύς, Φιλιππαῖος, ὡς Κέλλερ, Εὐφροσ. Κορνιλιού, ὡς γραῖα, Γαϊτανόπουλος ὡς Φραγκίσκος, Κλημανιώτου, ὡς Μαρία, Παναγιωτίδης, ὡς Μπέκμαν καὶ Κορνιλιός, ὡς ἀπόστρατος ἔπαιζαν ἀρκετὰ καλὰ.

Οἱ ἀνταποκριταὶ

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΥἱΟΥ

ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 124 παρὰ τὴ Καπνικαρέα. Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ΣΕΝΙΛΙΑ παντὸς σχήματος καὶ χρώματος διὰ γαρνίρισμα φορεμάτων καὶ ἐργοχείρων. ΣΕΝΙΛΙΑ ἐγχώρια. ΣΕΝΙΛΙΑ τοῦ γούστου σας τέλεια, μόνον στοῦ ΓΕΡΩ-ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εὐρίσκετε.

ἀνθρώπους μὲ ἀρχαία ρούχα νὰ κινουῦνται! Σὰν κινέζικα μᾶς ἐφαίνοντο.

— Φαντασθῆτε τώρα τί θὰ λέγῃ ὁ μαθητικὸς κόσμος τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ παραναγωγείων.

— Ὁ κ. ὅμως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔχει ὅλως ἐναντίαν γνώμην· διὰ τοῦτο, ὡς λέγεται, μετὰ τὴν παράστασιν εἰσήλθεν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ διὰ λογιδρίου του συνεζήτησεν τὸν κ. Μιστριώτην καὶ τοὺς ἐρασιτέχνους εἰπὼν ὅτι «ἡ ἀναπαράστασις τοῦ ἀρχαίου βίου μᾶς παρέχει μεγάλα διδάγματα οὐ μόνον ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς».

— Εἰς τοὺς μαθητὰς φαίνεται ὅτι τὰ μέγ' ἀλάδιστα ἀγαθὰ παρ' ἑσθ' ὄντα διὰ τῆς ὀράσεως μόνον.

— Ἡ παράστασις τῶν ἀρχαίων δραμάτων ὠφελεῖ τοὺς φοιτητὰς καὶ τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων, ὄχι ὅμως καὶ τοὺς μαθητὰς.

— Σχετικῶς μετὰ τούτα ἐλάβομεν ἐπιστολὴν ὑπὸ ψευδώνυμον ὅμως, τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν πότε μόνον, ὅταν μᾶς γίνῃ γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως.

— Περὶ τῆς ὑποκρίσεως καὶ τῆς ἐν γένει ἐκτελέσεως δὲν ποιούμεθα λόγον, καθότι δὲν συνέπεσε νὰ εἴμεθα εἰς τὴν παράστασιν.

— Μετὰ τὴν «Ἰφιγένειαν» ἐγένετο τὸ ἐσπέρας ἡ τακτικὴ παράστασις τοῦ Ἰταλικοῦ θιάσου Larosa. Ἐπανελήθη ἡ Donna Juannita, ἐξ ἧς ἔπαιζαν μόνον τὴν β' καὶ γ' πράξιν.

— Τὴν Juannita ὑπεδύθη ἡ κ. Darvia μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ χάριτος. Εἰς τὴν φωνὴν ὅμως ὑστερεῖ κατὰ πολὺ· εἶνε λίαν ἀσθενής, καλύπτεται δὲ καθολοκληρίαν, ὅταν ψάλλουν καὶ ἄλλοι. Καὶ εἰς τὴν τέχνην ὑστερεῖ εἰς πολλὰ σημεῖα.

— Καὶ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν καὶ ἔψαλλον ἀρκετὰ καλὰ, ὡς καὶ τὸ κῆρο, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει μεγάλην ἀνάγκην συμπληρώσεως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

— Εἰς τὸ τέλος ἐπαίχθη ἡ «Gran Via», ἡ ὁποία θὰ ἐπαίχτο πολὺ καλὰ ἐὰν τὸ κῆρο τῶν γυναικῶν ἦτο καλλίτερον καὶ ἐὰν οἱ διάφοροι κωμικοὶ καὶ μὴ δὲν ἐξήρχοντο τῶν ὀρίων τοῦ ἔργου.

— Τὴν Τρίτην ἐπαίχθη ἡ «Mascotte» διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος.

— Τὴν Nina ὑπεδύθη ἡ Emilia Darvia μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ χάριτος· μόνον ἡ φωνὴ τῆς δὲν τὴν βοηθεῖ· εἶνε πολὺ ἀσθενής. Ὑπὸ καλαισθητικὴν ἔποψιν ὅμως πολὺ καλὴ.

— Τὸν Principe Lorenzo ὑπεδύθη ὁ Cubeddu πολὺ καλὰ.

— Τὴν Fiammeta θυγατέρα του ὑπεδύθη ἡ κ. Saffo μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· αἱ ἀμφιέσεις τῆς πολὺ καλαί.

— Τὸν Principe di Urpino ὑπεδύθη ὁ Tati ἀρκετὰ καλὰ· μερικὰ σκηνικά του ἡμπορεῖ καὶ νὰ τὰ παραλείψῃ, διότι δὲν τοῦ στέκουν διόλου.

— Τὸν Fritellini ὑπεδύθη ὁ Maddalena, ὁποῖος ὑστερεῖ πάντοτε, διότι οὐ μόνον κωμικὴν δύναμιν δὲν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐλαττώνει ταύτην μετὰ τὰ παληασιστακὰ ὅπου κάμει ἐπὶ τῆς σκηνῆς· καλὸν εἶνε νὰ περιορίζεται μόνον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου καὶ ὄχι νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀήδεις κωμικὰς ἐφευρέσεις, αἵτινες ζημιώνουσιν αὐτὸν τε καὶ τὸν θίασον, δὲν εὐχριστοῦν δὲ τὸ κοινόν.

— Τὸν Andrea fattore ὑπεδύθη ὁ Serrao ἀρκετὰ καλὰ.

— Τὸν Tonio pastore ὑπεδύθη ἡ κ. Cordové Tati μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· ψάλλει πολὺ καλὰ, καίτοι ἡ φωνὴ τῆς δὲν εἶνε ἀρκετὴ· εἶνε πολὺ χαριτωμένη, ἔχει δὲ εὐκίνησιν πολλήν.

— Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἐξέτελεσαν καλὰ τὸ μέρος των, ὡς καὶ τὸ κῆρο ἔψαλλε καλὰ, χρεῖται ὅμως πάντοτε συμπληρώσεως.

— Θὰ συστήσωμεν τάξιν καὶ προσοχὴν εἰς τοὺς ἠθοποιοὺς κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἐκτέλεσιν

ΠΙΝΟΠΩΝΕΙΟΝ ΙΩ. ΔΙΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ Η ΝΥΚΤΕΡΙΣ

θά δημοσιεύση στατιστικὴν ὄλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ θιάσων παιχθέντων κατὰ τὴν λήξασαν θερινὴν περιόδον ἐργων, πρωτοτύπων ἑλληνικῶν καὶ μεταφράσεων ξένων τοιούτων, τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, ἡμετέρων καὶ ξένων, τὰ ὀνόματα τῶν μεταφραστῶν, πῶσας φόδρας ἐδιδάχθη ἕκαστον ἔργον

κλπ. κλπ. κλπ.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

II

Οἱ θεαταὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς

Κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα καὶ μέρος τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἡ σκηνὴ δὲν ἦτο προνομιακὴ διὰ τοὺς ἠθοποιούς καὶ δὲν ἀπήλαυνον αὐτῆς μόνον οὗτοι. Ὑπῆρχε συνήθεια κόμητες καὶ μαρκήσιοι καὶ ὄλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος τῶν γνωστῶν νὰ ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς νὰ κάθηται εἰς τὰ παρασκήνια, νὰ περικυκλεῖ τοὺς ἠθοποιούς με κίνδυνον νὰ ἐμποδίσῃ μάλιστα τὰς κινήσεις των, καὶ νὰ τοὺς ἀπασχολῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς παραστάσεως.

Δὲν ἐδυσκολεύοντο ποσῶς, καὶ στρέφοντες τὰ νῦτα πρὸς τὸ κοινόν, ἐγέλων καὶ συνομιλοῦν μεταξὺ των, καὶ τὰ ἔβαζαν πότε με τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἠθοποιόν, ὃν ἠνόχλων, καὶ πότε διεσκέδαζον ἀναίθουκατεβάζοντες τὰς λυχνίας (καθ' ὅσον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην με λυχνίας ἐφωτίζετο ἡ σκηνὴ καὶ τὰ παρασκήνια). Ἡ κακὴ αὕτη συνήθεια, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ ὀφείλεται εἰς τὸν Voltaire καὶ εἰς τὸν De Lauraguais ἐγένετο αἰτία πλείστον ἀτοπημάτων, καὶ ὅταν ἀκόμη κατεβάλετο πᾶσα προσοχὴ πρὸς ἀποφυγὴν τούτων.

Κατὰ τὸ διάστημα παραστάσεώς τινος τοῦ Cinna, ὁ στρατηγὸς La Fauillade ἀκούων τὸν κωμικὸν τὸν ὑποδύμενον τὸν Auguste ἀπαγγέλοντα τοὺς στίχους

Ma faveur fait ta gloire et tou pouvoir eu
[vieux] Elle seule t' élève et seule te souttiet etc.

ἀνεφώνησε χαμηλοφώνως· «Α! μοῦ καταστρέφεις τὸ: Ἐσμὲν φίλοι Κίνα». Ὁ ἠθοποιὸς ταραχθεὶς καὶ νομίζων ὅτι ἀπετείνετο πρὸς αὐτὸν ὀλίγου δεῖν νὰ καταστρέψῃ τὴν καλὴν ἐντύπωσίν του Ὁ στρατηγὸς τοῦ ἐξήγησε κατόπιν ὅτι πρὸς τὸν Auguste αὐτὸν ἀπετείνοντο οἱ λόγοι του.

Ἐνίοτε ἡ σκηνὴ τόσον ὑπερπληροῦτο εὐγενῶν καὶ ἀρχόντων, ὥστε οἱ ἠθοποιοὶ ἐκινουῦντο μετὰ μεγέθους δυσκολίας, καὶ ἐχρειάζετο μεγάλη προσοχὴ ὅπως διέλθῃ τις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο χωρὶς νὰ τσαλακώσῃ τινὰ δι' ἀποτόμου κινήσεως. Εἰς μίαν παράστασιν τοῦ Aca-

jou, τοῦ Favart τὴν στιγμὴν τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ 18ου αἰῶνος, ἡ σκηνὴ τοσοῦτον στενοχωρημένη εὐρέθη, ὥστε οἱ ἠθοποιοὶ ἐπαρουσιάζοντο ὁ καθεὶς με τὴν σειρὰν του, πρᾶγμα ὅπερ ἐδυσκόλευε πολὺ τὴν παράστασιν.

Τὸ κοινὸν ὄμως, ἂν καὶ συνεθισμένον εἰς τὰ τοιαῦτα, δὲν ὑπέμενε πάντοτε καὶ ἔστιν ὅτε, ἐξεγείρετο ἐναντίον τῶν ἀτοπημάτων τούτων.

Μίαν ἡμέραν ἐν ἔτει 1635, καθ' ἣν ἐπαίζετο ὁ Alensaid τραγωδία ἄγνωστος τοῦ ὄχι ὀλιγότερον ἀγνώστου ἀββᾶ Le Blanc, εἰς ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς ὁ ἱππότης de Tintiniac ἔμενεν ὄρθιος ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης τοῦ θεάτρου. «Λόγο» τοῦ φωνάζει εἰς θεατῆς ἐκ τοῦ βάθους τῆς αἰθούσης. Ὁ ἱππότης δὲν ἔδωκε προσοχὴν καὶ ἐξηκολούθει ἔχων τὴν αὐτὴν στάσιν. Αἰφνης ἡ φωνὴ ἐκείνη εὐρίσκει ἡχώ, τὸν καλοῦν πανταχόθεν, ἐκ τῶν θεωρείων, τοῦ ὑπερώου, ἐκ δεξιῶν ἐξ ἀριστερῶν, με φράσεις ἡκιστα κολακευτικᾶς. «Ε! σὺ με τὴ στολὴ καὶ με τὰ χρυσὰ σερίτια», λόγος, λόγος λοιπόν. Ὁ ἀξιωματικὸς στρέφεται, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ προσποιῆται ὅτι δὲν ἀκούει, «Λέγω, ἀναφωνεῖ... ὅτι εἴσθε ἀστείοι, καὶ θὰ παίξῃ ξύλον». Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι οἱ φωνάζοντες ἐσιώπησαν αὐθωρεῖ. Ἰδοὺ θεαταὶ ὑπομονητικοί. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας δὲν θὰ ἦτο εὐκόλον, καθόσον οἱ θεαταὶ τῆς σήμερον δὲν ὑποφέρουν τοιοῦτου εἶδους προσβολᾶς.

Κλέος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκόν μου ἀπαραίτητον θεωρῶ ὅπως ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν ἐξοχὸν ἱατρὸν κ. Παναγιώτην Σ. Κολλινατίην σώσαντά με προσβληθέντα ἐκ κοιλιακοῦ τύφου καὶ πνευμονίας ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ὁ εὐγνωμονῶν
Τιμολ. Κ. Σώμος

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Π. Κουραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἔναντι Δημαρχείου
καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρου

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἠλεκτρικὰ εἶδη ἤτοι κώδωνες, τηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα κλειθρα ἠλεκτρικά, ἱατρικὰ μηχαναί, ἐργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχανῶν. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἡγγυημένη. Τιμαὶ συγκαταβατικά.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Προπαρασκευάζονται μαθηταὶ πρὸς εἰσαγωγὴν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ γυμνασίου εἰς τὰς Μηχανικὰς Σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου διὰ διδασκαλίαν **δεδοκιμασμένην.**— Ἀχαρῶν 35.

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ Δος ἀριστοῦχου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΔΙΑΤΤΩΝ ΑΣΤΗΡ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἔκπτωσης 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη
ὁδὸς Ἀγαθωνος 5. — Ἀθήναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβιβάσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου, διδάξασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἐναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανές δὲ γούστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντήν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τὰ ἀνωτέρω

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν Σοκολάτα καὶ τὸ γάλα σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διανυκτερεύον
Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

33. Πανεπιστημίου 33.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως
234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Α. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

καὶ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

1—Ὁμήρου—1

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὁδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδημίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἀδελφῶν Α. Ρακοπούλων

180 καὶ 182 Ὁδὸς Αἰόλου 180 καὶ 182

Ἐν Ἀθήναις.

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ χάρτου ὄλων τῶν εἰδῶν. Γραφικῆς ὕλης συλλογὴ πλουσιωτάτη. Τὰ μόνον Κατάστιχα Λογιστικὰ εἰς στερεότητα καὶ καλλιτεχνίαν ἀπαράμιλλον.

Ἐργοστάσιον φακέλων.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραμμογραφεῖον.

Σφαῖραι ὑδροσφαιρῶν ὄλων τῶν μεγεθῶν.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΔΙΑΣΙΤΟΥ καὶ Σα

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ

Δισεκατομμύριον χρωματισμῶν

καὶ ἐθθηνότατοι.

35 — Σταδίου — 35